

2. Η στάσις

δ) Μετρημένοι κινήσεις

Συναφές προς την όλην του ιεροψάλτου στάσιν είναι και το ζήτημα των εν γένει κινήσεων αυτού . Κινήσεις αργαί, μετρημένοι, περιοριζόμενοι εις τας αυστηρώς απαραίτητους και αναγκαίας, υποβοηθούν τους πιστούς και διευκολύνουν την ανάτασίν των. Κινήσεις όμως χειρών και κτυπήματα ποδών συνήθως προς τήρησιν του ρυθμού, άλλαι κινήσεις της κεφαλής και του λοιπού σώματος άμετροι, απεριοριστοι, εκτός του ότι είναι ενοχλητικά δια τους παρακολουθούντας, καθίστανται και αντιπαθητικοί και επιδρούν δυσμενώς επί των πιστών. Η τήρησις του χρόνου διά της ποδοκρουσίας δύναται να αντικατασταθή διά σεμνής και ελαφράς κινήσεως της μιας χειρός. Το αυτό δύναται να συμβή και διά την διεύθυνσιν του χορού. Αντί των μεγαλειωδών και πομπωδών κινήσεων αμφοτέρων των χειρών, διαγραφουσών επαλλήλους κύκλους εις τον αέρα, είναι προτιμώτερον να κινήται ελαφρώς η μία χείρ κατά τρόπον ήπιον, σοβαρόν και σεμνόν, άνευ υπερμέτρων τανυσμών, προκαλούντων ενίοτε την θυμηδίαν. Όσον περισσότερον μετρημένος είναι εις τας κινήσεις αυτού ο ιεροψάλτης, τόσον περισσότερον οικοδομεί τους ορώντας και ακούοντας αυτόν. Και τόσον περισσότερον συμβάλλει εις την αρτιωτέραν διεξαγωγήν της θείας Λατρείας.